

DONOSTIAR BAT BERE ERRIYAN.¹

Donostitikan alde-egin ta
 Egondu naiz chit aparte,
 Abanan eta Montebideon
 Egin ditut zenbait urte;
 Nere biotzak eta animak
 Ekarri-arazi naute;
 Euskal-erriyansartu naiz, eta
 Ez naiz irtengo ill arte.

Gustagarritzko egotegiyak
 Badira kanpo oyetan,
 Montebideon, Abanan eta
 Buenos-Aires aldietan:
 Naiko tokiya ikusi arren
 Zenbait urtecho abetan,
 Euskal-erriya bezelakorik
 Ez det arkitu bestetan.

Montebideon ikusi ditut
 Kanpuak eta ibaiyak,
 Gañera berriz baso, zelaiak
 Ta lur-itsaso aundiak:
 Alaz guziyaz, gauza gelago
 Ditu gure alderdiyak:
 Euskal-erriyak sendatzen ditu
 Andik datozen guztiyak.

Arriturikan sartzen naiz emen
 Kanpotikan etorri-ta,
 Nere erriya ote dan eziñ
 Sinisturikan jarri-ta;
 Auñen da, bada, ederra eta
 Begiragarri polita;
 Eziñ ohea sortu liteke
 Berriz egiten asi-ta.

Alde batera begiraturik
 Daukazu edertasuna,
 Eziñ esan dan alegranziya
 Eta zoriontasuna;
 Kanpuan ontaz oroiturikan
 Sortzen da tristetasuna:
 ¡Euskal-erriya! zu zera neri
 Miña sendatzen nazuna.

Gogo aundizko begiratua
 Egin diot erriyari,
 Alde batetik abiyaturik
 Besterañoko danari:
 Alde guztiyan edertasuna
 Besterik ez da ageri;
 Eziñ aspertu liteke iñor
 Begira egotez berari.

(1) Publicamos con el mayor gusto esta composicion que revela las felices aptitudes que posee su autor, el jóven D. José Artola, hijo de nuestro estimado colaborador y amigo el conocido poeta y fabulista bascongado D. Ramon, cuyas tradiciones esperamos ha de seguir con éxito su mencionado sucesor.

Denborarekin arkitu ditut
Lengo eche emenguak;
Bill-bill egiñik oñian dauzka
Kontu aundiz gazteluak:
Konbentu bi ta eliza biyak,
Erre-gabe geratuak,
Bakar-bakarrrik, ditut arkitu
Nik emen lenagokuak.

Lengo denboran ziran bazterrak
Ustez ziran ezer-ezak,
Baña denboraz egin dirade
Emen lanak ez-errezak;
Arboldegiyak, eche alaiyak,
Kale zabal eta plazak,
Miragarritzko pauso lekuak
Eta gañerako gauzak.

Murall-aundiyak len erriyari
Kontu ziyotenak artzen,
Lurperaturik guztiz, gaur eche
Berriyak dira agertzen:
Ikusgarritzko loretokiyak,
Plaza ederrak emenchen
Eche oyekin batian dute
Erriya oso apaintzen.

Kanpotik asko etortzen dira
Mintsuak, oso auldurik;
Berealañen jarritzen dira
Donostiyan pizkorturik;
Ur gazitako mañuak, eta
Aize ederrak arturik,
Beren errira itzultzen dira
Biyotz guztiya pozturik.

Negar-malkuak irtetzen zaizkit
Neri pozaren indarrez,
Ikusirikan nere erriya
Betea gauza ederrez;
Urrezko bola dirudi, goitik
Amildutakoa berez;
¿Onen ondoan beste guztiyak
Zer dira bada? ezer-ez.

Zorioneko erri maitea,
Guztiz estimagarriya,
Mintsu guztiyen baltsamua ta
Euskaldunaren kabiya;
Paregabeko perla ederra,
Guztiz begiragarriya,
¡Bedeinkatua izan dedilla
Beti beti Donostiya!

JOSÉ ARTOLA.

1885-an.

